

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 665/2548

กองทุนรวมโกลบอลไทยพร็อพเพอร์ตี้โจทก์ นางณัฐนันท์หรือปยุตธนา หรือมาลี ชัยพรโกคิน หรือไพศาลธนกิจ
กุล กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 229, ป.วิ.พ. มาตรา 232, ป.วิ.พ. มาตรา 234

ย่อ / หลักกฎหมาย

การนำเงินค่าธรรมเนียมซึ่งจะต้องใช้แก่คู่ความอีกฝ่ายหนึ่งตามคำพิพากษามาวางศาลพร้อม
อุทธรณ์นั้น ป.วิ.พ. มาตรา 229 บัญญัติให้เป็นหน้าที่ของผู้อุทธรณ์ที่จะต้องนำเงินมาวางศาล
พร้อมกับอุทธรณ์ด้วย การที่ศาลชั้นต้นเห็นว่าจำเลยทั้งสองยื่นอุทธรณ์โดยไม่นำเงินค่าธรรมเนียม
ใช้แทนมาวางศาลพร้อมอุทธรณ์จึงเป็นการไม่ชอบ ซึ่งศาลชั้นต้นชอบที่จะสั่งไม่รับอุทธรณ์ได้ทันที
แต่เมื่อศาลชั้นต้นมีคำสั่งกำหนดระยะเวลาให้จำเลยทั้งสองปฏิบัติให้ถูกต้องครบถ้วนเท่ากับ
ศาลชั้นต้นเปิดโอกาสให้แก่จำเลยทั้งสองนำเงินค่าธรรมเนียมมาวางศาลให้ถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง
ก่อนที่ศาลชั้นต้นจะพิจารณาสั่งอุทธรณ์ของจำเลยทั้งสองว่าจะให้ส่งหรือปฏิเสธไม่ส่งอุทธรณ์ของ
จำเลยทั้งสองไปยังศาลอุทธรณ์ภาค 3 อันเป็นกระบวนการพิจารณาในชั้นตรวจคำฟ้องอุทธรณ์ตามที่
บัญญัติไว้ใน ป.วิ.พ. มาตรา 232 ซึ่งเป็นอำนาจหน้าที่ของศาลชั้นต้นโดยเฉพาะ คำสั่งของ
ศาลชั้นต้นเช่นนี้มีใช่เป็นคำสั่งของศาลชั้นต้นที่ไม่รับอุทธรณ์ซึ่งผู้อุทธรณ์อาจอุทธรณ์คำสั่งตาม
ป.วิ.พ. มาตรา 234 ได้ จำเลยทั้งสองจึงยังไม่มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว

คำพิพากษา

คดีสืบเนื่องมาจากศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยทั้งสองร่วมกันชำระเงินจำนวน 1,610,192.24
บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 15 ต่อปี ของต้นเงินจำนวน 1,592,692.24 บาท ตั้งแต่วันที่ 12
พฤษภาคม 2542 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ หากจำเลยทั้งสองไม่ชำระหรือชำระไม่
ครบ ให้ยึดที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างซึ่งปลูกอยู่บนที่ดินออกขายทอดตลาดนำเงินมาชำระหนี้โจทก์
หากไม่พอชำระหนี้ ให้ยึดทรัพย์สินอื่นของจำเลยทั้งสองออกขายทอดตลาดนำเงินมาชำระหนี้แก่
โจทก์จนครบ กับให้จำเลยทั้งสองใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์ โดยกำหนดค่าทนายความให้
5,000 บาท ค่าขึ้นศาลให้ใช้แทนโดยคำนวณจากทุนทรัพย์เท่าที่โจทก์ขณะคดี จำเลยทั้งสอง
อุทธรณ์ ศาลชั้นต้นมีคำสั่งว่า อุทธรณ์ของจำเลยเป็นอุทธรณ์คัดค้านคำพิพากษาศาลชั้นต้น หาเป็น
อุทธรณ์คำสั่งไม่ จึงให้จำเลยทั้งสองนำเงินค่าธรรมเนียมที่จะต้องชำระให้อีกฝ่ายหนึ่งมาวางศาล
และค่าขึ้นศาลในชั้นอุทธรณ์ภายใน 15 วัน มิฉะนั้นถือว่าไม่พอใจอุทธรณ์ จำเลยทั้งสองอุทธรณ์
คำสั่ง ศาลอุทธรณ์ภาค 3 พิพากษายืน จำเลยทั้งสองฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "ข้อเท็จจริงปรากฏ
ตามสำนวนคดีเบื้องต้นว่า ศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยทั้งสองร่วมกันชำระหนี้แก่โจทก์ กับให้
จำเลยทั้งสองใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์ โดยกำหนดค่าทนายความให้ 5,000 บาท ค่าขึ้นศาล
ให้ใช้แทนโดยคำนวณจากทุนทรัพย์เท่าที่โจทก์ขณะคดี จำเลยทั้งสองอุทธรณ์ ศาลชั้นต้นมีคำสั่งว่า
จำเลยทั้งสองยื่นอุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาที่ศาลอนุญาตให้ขยาย แต่อุทธรณ์ของจำเลยทั้งสอง
เป็นอุทธรณ์คัดค้านคำพิพากษาศาลชั้นต้นหาเป็นอุทธรณ์คำสั่งไม่ จึงให้จำเลยทั้งสองนำเงิน
ค่าธรรมเนียมที่จะต้องชำระให้อีกฝ่ายหนึ่งมาวางศาลและค่าขึ้นศาลในชั้นอุทธรณ์ภายใน 15 วัน
มิฉะนั้นถือว่าไม่พอใจอุทธรณ์ จำเลยทั้งสองอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวว่า จำเลยทั้งสองหาได้อุทธรณ์ใน

เนื้อหาของคำพิพากษาของศาลชั้นต้น เพียงแต่อุทธรณ์คำสั่งเกี่ยวกับปัญหาความสงบเรียบร้อยของประชาชนเท่านั้น จำเลยทั้งสองจึงหาจำต้องนำเงินค่าธรรมเนียมตามคำพิพากษามาวางต่อศาลไม่ขอให้ศาลอุทธรณ์ภาค 3 มีคำสั่งกลับคำสั่งของศาลชั้นต้น โดยมีคำสั่งรับอุทธรณ์คำสั่งของจำเลยทั้งสองไว้พิจารณาต่อไปเช่นนี้ ศาลฎีกาเห็นว่าในประเด็นเรื่องการนำเงินค่าธรรมเนียมซึ่งจะต้องใช้แก่คู่ความอีกฝ่ายหนึ่งตามคำพิพากษามาวางศาลพร้อมกับอุทธรณ์นั้น ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 229 บัญญัติให้เป็นหน้าที่ของผู้อุทธรณ์ที่จะต้องนำเงินค่าธรรมเนียมดังกล่าวมาวางศาลพร้อมกับอุทธรณ์ด้วย การที่ศาลชั้นต้นเห็นว่าจำเลยทั้งสองยื่นอุทธรณ์โดยไม่นำเงินค่าธรรมเนียมใช้แทนมาวางศาลพร้อมกับอุทธรณ์ จึงเป็นการไม่ชอบด้วยบทกฎหมายดังกล่าว ซึ่งศาลชั้นต้นชอบที่จะสั่งไม่รับอุทธรณ์ได้ทันที แต่เมื่อศาลชั้นต้นมีคำสั่งกำหนดเวลาให้จำเลยทั้งสองปฏิบัติเสียให้ถูกต้องครบถ้วน เท่ากับศาลชั้นต้นได้เปิดโอกาสให้แก่จำเลยทั้งสองนำเงินค่าธรรมเนียมมาวางศาลให้ถูกต้องครบถ้วนอีกครั้งหนึ่ง ก่อนที่ศาลชั้นต้นจะพิจารณาสั่งอุทธรณ์ของจำเลยทั้งสองว่าจะให้ส่งหรือปฏิเสธไม่ส่งอุทธรณ์ของจำเลยทั้งสองไปยังศาลอุทธรณ์ภาค 3 อันเป็นกระบวนการพิจารณาในชั้นตรวจคำฟ้องอุทธรณ์ตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 232 ซึ่งเป็นอำนาจหน้าที่ของศาลชั้นต้นโดยเฉพาะ คำสั่งของศาลชั้นต้นเช่นนี้มีใช่เป็นคำสั่งของศาลชั้นต้นที่ไม่รับอุทธรณ์ซึ่งผู้อุทธรณ์อาจอุทธรณ์คำสั่งศาลนั้นไปยังศาลอุทธรณ์ภาค 3 ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 234 ได้ ดังนั้น จำเลยทั้งสองจึงยังไม่มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว แม้ศาลอุทธรณ์ภาค 3 วินิจฉัยอุทธรณ์ของจำเลยทั้งสองมาก็เป็นการไม่ชอบ การที่จำเลยทั้งสองฎีกาต่อมา ศาลฎีกาจึงไม่อาจวินิจฉัยฎีกาของจำเลยทั้งสองได้ เมื่อวินิจฉัยเช่นนี้แล้ว ฎีกาข้ออื่นของจำเลยทั้งสอง ศาลฎีกาก็ไม่อาจวินิจฉัยได้เช่นกัน" พินิจพิเคราะห์คำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ภาค 3 กับยกอุทธรณ์และฎีกาของจำเลยทั้งสอง คืนค่าขึ้นศาลชั้นอุทธรณ์และฎีกาทั้งหมดแก่จำเลยทั้งสอง

องค์คณะ

ชวลิต ตูลยสิงห์ · เกษม วีรวงศ์ · สุรพล เอกโยคยะ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/665/2548>